

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Hermes Theologicvs, Id est Synopsis totius Theologiæ, perspicuè, doctè, subtiliter, ac breviter discussa

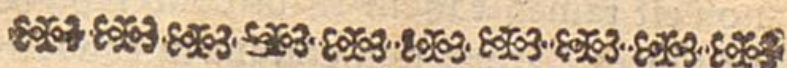
Et In octo Partes ... distincta ...

De Poenitentia Et Reliqvis Sacramentis

Vindalium, 1646

Sect. I. An attritio sufficiat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38867

CAPVT. III.

*De prima parte Sacramenti Pœnitentiæ
qua est contritio.*

 SECTIO I.

An Attritio sufficiat.

CONCLUSIO.

AD valorem sacramenti sufficit contritio illa imperfecta, quæ dicitur attritio.) Probatur 1. ex Conc. Trident. sess. 14. cap. 4. quatenus ait, per attritionem disponi hominem ad gratiam in Sacramento Pœnitentiæ obtinendam: non enim ad hoc disponderet, si sacramentum ex ea constans non esset validum. 2. ratione, nam hoc sacramentum institutum est, ad primam gratiam conferendam per se, & vi sua, seu ex opere operato. At nunquam conferret primam gratiam, si ad valorem illius esset prærequisita, ex parte pœnitentis, vera contritio: quia ex communi sententia, eodem instanti quo quis conteritur, gra-

DE POENITENTIA CAP. III. 15
tia sanctificans ipsi infunditur. Quare
cùm confessio dolorosa semper præce-
dat absolutionem, si dolor ille necessa-
riò est contritio, apertè sequitur poeni-
tentem nunquam iustificari per absolu-
tionem, sed per eam semper accipere
augmentum gratiæ; quod à communi sen-
su alienum est.

Dices 1. dolor requisitus ad valorem
huius sacramenti, est supernaturalis, ex
dicendis; atqui attritio non est dolor
supernaturalis, cùm quis naturæ viribus
de peccato commisso, ob illius scedita-
tem, aut metum pœnæ dolere possit.
Ergo vt sacramentem valeat, necessaria
est contritio.

Respondeo nos posse habere attritio-
nem aliquam naturalem de peccatis, ex
motiuo naturali. At verò præter illam,
datur alia etiam imperfecta respectu
contritionis, quæ tamen non concipitur,
nisi ex motiuo supernaturali. Vnde Con-
cilium Trident. de ea attritione agens
loco citato, dicit eam Dei donum esse,
& Spiritus sancti impulsum, non adhuc
quidem inhabitantis, sed tantum mo-
uentis. Et de hac posteriori nos tantum
agimus.

Dices 2. dolor necessarius ad valorem
sacramenti, debet se extendere ad om-

nia peccata commissa, vt infrà probabitur; sola autem contritio se extendit ad omnia peccata, ex vi sui motiui; quia in eis considerat rationem aliquam communem, quod scilicet amicitiam diuinam dissoluant. Attritio verò orta ex fœditate alicuius peccati, ex vi motiui non se extendit ad alia peccata; cùm non repugnet aliquem simul ebrietatem detestari, & de peccato auaritiæ, aut luxuriæ minime dolere. Ergo eiusmodi dolor est insufficiens ad valorem sacramenti.

Respondeo, hoc argumentum nihil concludere cōtra attritionem illam, quæ concipitur ex metu gehennæ, aut ex amore beatitudinis, vel ex fœditate peccati in genere. Cùm enim peccata omnia mortalia id habeant commune, vt singula æternis suppliciis hominem addicant, & priuent beatitudine, & fœditatem quandam rationi fide illustratæ repugnantem habeant; hinc fit vt qui ex metu gehennæ, aut ex amore beatitudinis, vel ex ipsa peccati fœditate in genere, vnum peccatum detestatur; censeatur ex vi motiui illius detestati virtualiter omnia; & idem dic de aliis similibus motiuis.